

12

2017

ISSN-0207-4710

GÖYƏRÇİN

BİR MANATA BİR GÜNLÜK SƏYAHƏT

Yuxumda gördüm ki, bir manatım var və o bir manata dünya səyahətinə çıxmışam... Elə yuxunun şirin yerində ayıldım. Molla Nəsrəddin kimi bir də gözlərimi yumdum ki, bəlkə yuxunun ardını görə, qərribə bir dünyaya səyahət eləyəm... Ancaq nə qədər gözlərimi yum-dumsa, alınmadı ki, alınmadı... Günəşin hər bir şəfəqi bir kirpiyimdən yapışib göz qapağımı qaldırdı... İstər-istəməz yatağımdan qalxdım... Evdə tək idim. Əl-üzümü yuyub səhər yeməyimi yedim. Pəncərədən həyəte baxdım...

Birdən ağıma nə gəldisə gedib təzə şalvarımın cibinə baxdım. Doğrudan da, cibimdə bir manat pulum var idi... Heç onu xərcləmək haqqında düşünmürdüm də... İndi isə... Fikir məni aparmışdı...

Deyəsən yuxum çin olur axı?! Öz-özümə düşündüm. Bir manata bir günlük necə səyahət eləyə bilərəm?

Çox düşündüm, dasındım. Qərara aldım ki, gedib avtobusa bilet alıb kəndimizə gedim. Həm nənəni, babanı görə, həm də rəğbətli bir səyahət eləyim. Kəndimizin dağlarını, meşələrini gəzim. Bu laqlardan su içim. Çaylarda çimim. Çəmənlərdən çiçək dərim, kəpənlərin uçuşuna tamaşa eləyim...

Xəyalımda planlar qura-qura getdim şəhərlərə avtovağzal. Sürücülər müştəri üstündə dava eləyirdilər... Elə bil yuxarı qiymət deyirdilər ki, elə bil cibimdəki bir manat utanırdı...

Kassaya yaxınlaşıb ədəblə salam verdim:

-Əmi, bir manatım var.

Onunla hansı rayona, kəndə səyahət eləyə bilərəm?

Kassir üzümə tərs-tərs baxıb dedi:

-A bala, deyəsən məni dolayırsan?

Bir manata heç bilet olar? Get işinin dalınca...

Korpeşman kassadan aralandım. İndi mən neyləyim? Ağıma qərribə bir fikir gəldi. Dedim gedim bazara, bir kilo meyvə alım, yeyə-yeyə xəyalən kəndimizə səyahət eləyim...

Birinci dəfə idi ki, bazara girirdim. Elə bilirdim ki, hamı mənə, daha doğrusu, cibimdəki bir manata baxır... Burada bir uğultu var idi ki, gəl göresən. Alan kim, satan kim...

Piştaxtaların önündən keçə-keçə gəldim meyvə satılan yerə... Səliqə ilə düzülən almalara, armudlara, əriklərə, şaftalılara baxanda ağızım sulandı... Hələ üzüm, əncir... Düşündüm ki, göresən nə alıb yeyim. Yaxınlaşıb meyvələrin üstünə qoyulan qiymətlərə baxdım. Gözlərim kəlləmə çıxdı. Vay dedəm vay... Meyvə nə qədər baha imiş?! Ağızım sulana-sulana alma, armudun, şaftalının, eriynin üzünə baxdım. Hiss elədim ki, cibimdəki bir manat yəni də utanır... Onu sıxıntıdan qurtarmaq üçün tez bazardan çıxmalı oldum...

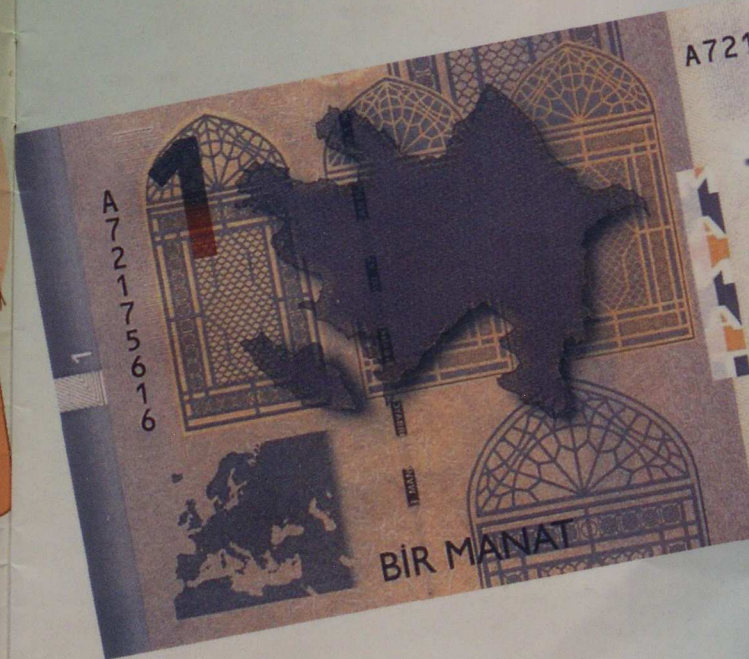
İndi mən neyləyim? Mağazalara baxa-baxa küçə ilə gedirdim... Ay dad, şəhərimizdə nə qədər mağaza var imiş! Vitrinlər elə gözəl görünürdü ki... Bir istədim içeri girəm, gördüm cibim darılır. Hiss elədim ki, bir manat mənim mağazaya girməyimi qətiyyən məsləhət bilmir...

Gəzə-gəzə getdim şəhər parkına. Hər yan gözəl, səliqəli... Kafelər, kababxanalar ağızınacan dopdolu idi... Qərribə kabab qoxusu ağızımı sulandırdı... Kabab yemək istədim. Yaxınlaşıb işçilərin birindən soruşdum:

-Əmi, bir şiş kabab neçəyədi?

Oğlan tərs-tərs məni süzdü. Əyin-başına baxıb dedi:

-Sənlik deyil, qaqaş, çıx get,

evdə şor-çörək yeyib toqqanın altını bərkit...

Çarəsiz kababxanadan uzaqlaşıb dəniz sahilinə getdim ki, bəlkə bu zəh-rimar kababın iyindən uzaqlaşam... Ancaq mümkün olmadı... Vay dədəm vay, hara baxırsan kababxana, çayxana, pivəxana... Bəs indi mən neyləyim?

Parkda bir skamyanın üstündə əyləşib düşüncələrə daldım. Uşaqlar karu-selə minib əylənirdilər. İstədim ki, mən də bir manatımı verib əylənim... Ancaq yenə də pulum çatmadı... Məni ağlamaq tutmuşdu... Heç bilmirdim ki, ney-ləyim...

Bəlkə gedib bir kitab alım, onu oxuyaraq xəyalən də olsa dünya səyahətinə çıxım?... Özümün özümə gülməyim tutdu... İndi bir manata kitab almaq olar? Oxuyan olmasa da kitablar od qiymətinədi...

Birdən ağılıma gəldi ki, «Bukinist»ə gedib bir münasib kitab alım... Çünki burada kiitablar çox ucuzdu... Lap su qiymətinə... Ancaq yenə də bir münasib kitab tapa bilmədim...

Bütün günü bir manat cibimdə şəhəri ələk-vələk elədim... Bir şey ala bilmə-dim ki, bilmədim... Ancaq o qədər veyil-veyil gəzmişdim ki, ayaqlarım ağrıyır, sızım-sızım sızıldayırdı...

Bir manat cibimdə kor-peşman evə qayıdanda ağılıma gələn fikrə özümün də gülməyim gəldi:

-Uy dad! Doğrudan da, bir manata gözəl bir səyahət eləyibmişəm ki... Ci-bimdə bir manat bütün günü avtovağzal, şəhərin küçələrini, bazarı, kitab mağazalarını, parkları, xiyabanları, bulvarı gəzmişəm... Quşların səsinə, ba-zardakı adamların giley-güzarlı söhbətini dinləmişəm, güllərin ətrini ciyərlərimə çəkmişəm... Yarpaqların rənginə tamaşa eləmişəm... Bu da səyahətdi da... Səyahətin buynuzu olmur ki...

Bir manat çox bərəkətli imiş... Sabah onunla səyahətimi davam etdirmək fikrim var...

